

Peru

Přihlásil jsem se na zájezd s Alvarezem napříč Jižní Amerikou. Sraz je v Praze na hlavním nádraží u Fantovy kavárny v neděli 13. září ve 21 hod. Šmejším po hlavním městě už od 14 hod. za pěkného počasí doplňuji zásoby pečiva, závinu a na Václaváku se cpu tradičně buřtem. Mikrobusem nás odjíždí do Mnichova patnáct. Odtud letíme do Limy s přestupem v Amsterdamu. Toto řešení je nezbytné, neboť letenky ČSA jsou nesmyslně předražené. Společnost KLM nás hýčká a rozmazluje. Šarmantní letuška nosí kuře, rýži, zákusek, ovoce, zmrzlinu, mandle, pečivo, obloženou housku, sendvič, salát, pivo, džus a bílé víno Sovignon a červené Merlot. Obě výtečné, made in Chile. Navíc vzadu samoobsluha nealko cola, sprite,...

No jestli se nevyplatí létat, už jenom kvůli tomu žvanci. Sedím mezi Taliánem a Belgičanem., šprechám s nimi německy. Na televizi sleduji sport, hraji šachy. Z Holandska odlétáme v pondělí v 10 hod., v Limě jsme v úterý v 15.30. Let trvá 12 a ½ hod, musíme však připočítat 7 hod skrze časový posun. Jsme 11000m vysoko, rychlost 950 km/hod, venku -60 st. Celsia, výšku 30000 stop chci přeměřit, ale okna nemají kliku a za boha to nejde otevřít. Přecháral jsem je, prostrčil jsem aspoň palec ven na toaletě, odhaduji cca 150000 coulů - to odpovídá. Jsem spokojený, informace sedí. Jen palec je zprvu modrý, asi od zimy, posléze hnědý, asi od kosmického prachu. Na sluncem zalitém Atlantiku je jediná lodička. Blíží se Karibik, přelétáme nádherný ostrov San Paulo, pláže, modrozelená obloha i moře. Je to úžasné. Lodičky jako mikroangličáčky. S pevninou se objevují první mráčky. Tisíce mráčiček, ale i hradů, kop, výbuchu sopky, taky mrakodrap 3 km vysoký. Mezi mraky stále modro. Letíme nad Venezuelou, Kolumbií, Ekvádorem, přeskakujeme rovník, pod námi Andy. Obrovské pohoří se jeví shora jako krtince, ale zasněžené špičky svědčí o výšce nad 6000 m. V údolích pramínky, čirůvky, nitečky a žížaličky se slévají do potůčků, ty do veliké řeky, zralé pro rafting. Z letadla však jako vlasečnice, na kterou by se sotva vlezla sirka, která se musí v prvním meandru zlomit. Přistáváme, formuláře, imigrační důstojník, razítko do pasu. Taky rána pod pás : mačkám tlačítko, všichni přede mnou mají zelenou, já samozřejmě červenou. To znamená kontrola velkého, 7 kg vážícího báglu. Ani rentgen nic neodhalil, zlatou žílu mám schovanou úplně někde jinde. Venku mlha, mží a je pouze 19 stupňů. Je to pro nás překvapení, tak blízko rovníku a taková zima, v krat'asech nám stojí mokré chlupy. Tranzit do hotelu v centru, nadstandard - sprcha, WC, TV, lednice s barem. Výlet po památkách. Plaza San Martin, jezdecká socha generála, který bojoval proti Madridu. Domy s balkony, chrám San Francisco, San Pedro, San Domino, plaza Arbes (náměstí Zbraní), katedrála, prezidentský palác, střídání stráží za zvuků vojenské hudby. Tržnice, pohledy, oběd pollo=kuře, hranolky za 6 solů, tj. 36 Kč. Na kopci na okraji města, chudinská čtvrt, slamy. Zde žijí indiáni bez vody, elektřiny a kanalizace. Je dost nebezpečné se tu pohybovat. Na závěr dne archeologické památky a vykopávky v Limě, fotíme první lamu.

Po hotelové vydatné snídani se přemísťujeme do PISCA. Město poznamenané silným zemětřesením 8 st. Richtera před dvěma lety. Pláž, restaurace, obchůdky, stánky. Rezervace poloostrova PARACAS, písečný déšť, fučí, písek ve všech dírkách, děvčata jsou na tom o poznání hůř. Schováváme se do hospody, podávají mořské příšerky, před kuchyní se tlačí pelikáni a žebrají o vyvržené vnitřnosti ryb. Kousek od Limy a už slunečno a teplo. Neodolám a nořím se do vln PACIFIKU, voda 22, velmi příjemné. Jedeme pouští, sbíráme mušle a fosílie, fotíme Catedral, poničený zemětřesením. Před ním vypadal jako Pravčická brána, nyní jen věž. Odpoledne smlouvám dobrou cenu za pěkné minerály, Pomalu se plní batoh. Další den absolvujeme nádherný výlet na islas BALLESTAS, guanovité ostrovy lodí. Pozorujeme delfíny, pelikány, tučňáky, plameňáky, lvouny a tři druhy kormoránů. Nádhera ! Přírodní útvary, mosty, skály, ostrůvky, pláže - žádní lidé, jen lvouni a nezbytné guano (no hovno). Cestou na svah už z velké dálky pozorovatelný, lidskou rukou vyznačený obrovský dvouramenný kaktus, zvaný San Pedro. Odpoledne nahlédneme na okraj pouště ATAKAMA a fakultativně si dopřejeme adrenalinu jízdou na bugině přes obří duny s hrozivým stoupáním a hlavně klesáním. Několik jich sjíždíme na prkně v poloze na břiše, ohromný zážitek. Však hned skládám verš na náhrobek :

Fičí písek do závěje, srdce se mi strachem chvěje.

Sjíždím z kopce jednu dunu, v očích mám už písku tunu.

Bugi skáče jako ptáče, chci stěrače na svěrače.

Ještě oáza, jezírko, zasloužený oběd. Stěhujeme se do NAZCA. Při nakládání bágů spustil Jarda na vteřinu z očí malý batůžek a šikovný lapka s ním zmizel ve tmě. A s ním i foťák, mobil a bohužel i pas. Jardu to pak stálo spoustu času při vyřizování i peněz, neboť musel letecky do Limy na ambasádu a zpět do CUSCA, kam jsme se mezitím přesunuli. Ale předtím si prohlédli NAZCO, náměstí, kostel, obchody, suvenýry. Kupuji kouzelné šachy s keramickými figurkami, které představují Španěly a Inky. A už jsme na letišti, abychom viděli obří obrazce zvířat, rostlin dlouhých až 8 km z ptačí perspektivy. Zřejmě představovaly jakýsi astronomický kalendář. Podle Dánikena však byly dílem mimozemšťanů. Ještě spatříme pohřebiště Indiánů v CHAUCHILLE, kde jsou kosti, vybělené lebky, mumie lidí v prenatalní poloze. Stále funkční předincký akvadukt, keramickou dílnu - pěkná ruční práce, ale hodně drahé. Noční 15 hodinový přesun do CUSCA, bývalého hl. města, jak napovídá název cusco=pupek. Jsme 3500 vysoko, sluníčko spaluje, je teplo. Nikdo nemá s výškou problém, všichni žvýkáme listy koky - zde to není droga. Taky z ní pijeme stále čaj a taky si ho kupujeme v sáčcích na doma, aby se nám jednou netočila hlava z vysokého důchodu. Město i okolí je bohaté je bohaté na památky incké kultury TAMBOMACHAY, PAKUPAKARA, Q'ENQA - obětiště, postel Inky, zříceniny SACSAHUAMANU - obří, ale s geometrickou přesností do sebe zapadající šutry. Odpoledne courám po městě, smlouvám a postupně kupuji pět olejem na plátně namalovaných dětských portrétů - moc pěkných. Dolary se kutálejí, suvenýrů přibývá, ještě tapiserie a džbánky, batoh se nafukuje. Zítra zlatý hřeb zájezdu, 7. div světa MACHU PICCHU = Stará hora. Tento komplex paláců, domů, náměstí a teras spojených schodišti byl pevností Inků, kterou nikdy Španělé neobjevili. Fotím jak divý, bez lamy, s lamou, s jinou tlamou.. Je to úžasné, vychutnáváme si to celé tři hodiny. Zážitek kazí jen malé mušky, které mi dohrzaly odhalené nohy. Ještě teď se škrábu, jak to svědčí. Vědci dodnes nerozluštili záhadu, proč Inkové toto město tak náhle opustili, já na to přišel za hodinu, utekli před těmi krvežíznivými bestii, neboť takové útrapy se nedají dlouho snášet. Cesta vláčkem kolem řeky URUBAMBY byla rovněž úchvatná. Jednak raftová , peřejnatá řeka jako taková a pak okolní hory, tyčící se do výše přes 5000 m. Navíc mám novou pěknou tašku na suvenýry tak levnou, že jsem ani nesmlouval. Z CUSCA se celý den přesouváme do PUNA, ale cestou 4 zastávky a oběd (švédský stůl - moře maminek a k tomu živá indiánská muzika). Postupně zastavujeme v ANDAHUAYLILAS - kostel, RAQCHI - temple, SICUANI - lamy, morčata, primitivní pec na stříbro, LA RAYA - průsmyk 4335 m, fotíme Andy, pestrobarevné stánky, PUKARA - muzeum, náhorní plošina ALTIPLANO 4000 m, pasoucí se lamy, alpaky, vikuně a v meandrech řeky plameňáci Město PUNO leží 3830 m nad m. a má přes milion obyvatel. Podnikáme výlet k jezeru TITICACA, nejvýše položenému splavnému jezeru na světě. Má rozlohu 8300 km² s průměrnou hloubkou 103 m. Lodí plujeme na ISLA UROS, plovoucí ostrov - světový unikát. Ještě teď zde přežívají zbytky Indiánů kmene UROS, kteří zde jsou již stovky let. Z rákosů vyrábějí lodě, příbytky, suvenýry i ostrovy samotné. V nouzi se dá i dužina rákosu jíst. Chutná jako banán. Vše prolezeme, ochutnáme, kupujeme ruční výrobky, dovídáme se jak se ostrovy staví, jak funguje výměnný obchod. na větším ostrově je i škola, moc zajímavé. Odpoledne ještě archeologický komplex SILLUSTANI, kde kmen COLLA pohřbíval členy urozeného původu do 12 m vysokých mohyl CHULLPAS. Mnoho se jich dochovalo a tvoří hezkou dominantu okolní planiny. Nádherně kvetoucí kaktusky mezi kameny, obětiště, jezero. Cestou fotíme současné vesnice, chudé vesničany s dětmi včetně lam. A zítra již BOLIVIE.

Pedro. Dokončení v prosincovém čísle. Výběr z rozsáhlého alba fotek najdete na webu kletru.